

Ποιμαντική αντιμετώπιση της σύναψης μικτών γάμων (Αθανάσιος Κολιοφούτης, Δρ. Θεολογίας - Εκπαιδευτικός)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1KefM0U>]

στ) Η ποιμαντική αντιμετώπιση της σύναψης μικτών γάμων.

Αφήσαμε τελευταία την εδραίωση των γαμικών σχέσεων μεταξύ χριστιανών και ετεροδόξων ή αλλοθρήσκων, οι οποίες για τους λόγους που παραθέσαμε συνοπτικά στον πρόλογο αυτής της μελέτης, εξελίσσονται επίσης ταχύτατα. Σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία σχετικά με την υπηκοότητα των νεονύμφων που τέλεσαν θρησκευτικό ή πολιτικό γάμο κατά την πενταετία από το 2004 έως το 2008, προκύπτει ότι έχουν πραγματοποιηθεί 20.000 μικτοί γάμοι, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται οι οικογένειες τέτοιου είδους που είχαν δημιουργηθεί πριν το 2004. Υπολογίζεται λοιπόν, ότι εντός της παραπάνω περιόδου τελούνταν πάνω από 4000 γάμοι μεταξύ Ελλήνων και αλλοδαπών, με έναν στους οκτώ γάμους που τελούνταν στη χώρα μας να έχει το χαρακτήρα μικτού γάμου^[109].

Στο μεταξύ, η επεξεργασία μεταγενέστερων στατιστικών στοιχείων που δημοσιοποιήθηκαν από την ίδια αρχή, σχετικά με τη φυσική κίνηση του πληθυσμού στην ελληνική επικράτεια το έτος 2012, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το 15,46% των συνολικών γεννήσεων στην Ελλάδα, το συγκεκριμένο έτος προερχόταν από αλλοδαπές μητέρες έναντι ενός ποσοστού 84,54% που προερχόταν από ελληνίδες. Τα ποσοστά εμφανίζονται κατά τι μειωμένα σε σχέση με τα αντίστοιχά της προηγούμενης χρονιάς, ενδεχομένως λόγω οικονομικής κρίσης (17,85% έναντι 82,14%)^[110]. Πρόκειται λοιπόν, για μια παγίωση των γάμων αυτής της μορφής.

Όπως επισημαίνει και ο κανονολόγος καθηγητής Μπούμης Π., την συμβολή του οποίου σε θέματα γαμικού δικαίου αναδείξαμε και παραπάνω, « η δογματική ακρίβεια στα ζητήματα τέλεσης του γάμου, θεωρεί ως κώλυμα την ετεροθρησκεία. Κατά τους κανόνες απαγορεύεται η σύναψη γάμου ενός χριστιανού με έναν ετερόθρησκο, εκτός και υποσχεθεί το πρόσωπο αυτό ότι θα προσέλθει στην Ορθοδοξία^[111] ». Πληθώρα κανόνων επιβεβαιώνει του λόγου το αληθές: Ο 72^{ος} κανόνας της Πενθέκτης Οικουμενικής Συνόδου τονίζει με έμφασή το μη επιτρεπτό τέλεσης γάμου ορθόδοξου άντρα με αιρετική γυναίκα η ορθόδοξης γυναίκας με αιρετικό άντρα^[112]. Σε περίπτωση αποκάλυψης της τέλεσης ενός τέτοιου γάμου, ο γάμος αυτός πρέπει να θεωρείται άκυρος και να διαλύεται άμεσα η παράνομη συμβίωση του ζευγαριού^[113]. Κατόπιν παρατίθεται το σκεπτικό της παραπάνω επιταγής του κανόνα: « Δεν πρέπει να αναμιγνύουμε αυτά που δεν αναμιγνύονται, ούτε να μπερδεύεται ο λύκος με το πρόβατο και η κληρονομιά των

αμαρτωλών με τη μερίδα του Χριστού ^[114]». Τέλος, αφού επισημανθεί το επιτίμιο του αφορισμού για όσους παραβιάσουν τα παραπάνω οριζόμενα, γίνεται αναφορά στην παύλεια διδασκαλία σχετικά με το επιτρεπτό της συνέχισης μιας τέτοιας συμβίωσης, στην περίπτωση κατά την οποία ο ένας εκ των δύο συζύγων αποφασίσει εκ των υστέρων να γίνει χριστιανός, ακολουθώντας « το φως της αληθείας », ενώ ο άλλος εμμένει στην πλάνη του^[115].

Τα ίδια περίπου θεσπίζει προηγουμένως και ο 14^{ος} κανόνας της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου, σύμφωνα με τον οποίο « δεν επιτρέπεται σε κάποιον από τους αναγνώστες και ψάλτες να παίρνουν γυναίκα ετερόδοξη. Αν κάποιος εξ αυτών απέκτησαν παιδιά από έναν τέτοιο γάμο και πρόλαβαν να τα βαφτίσουν σε αιρετικούς, να τα φέρουν στην « κοινωνία » της καθολικής Εκκλησίας. Αν όμως δεν τα βάπτισαν, να μην μπορούν ακόμα να τα βαφτίσουν αυτά στους αιρετικούς, ούτε να τα παντρεύουν με αιρετικό ή με Ιουδαίο ή με Έλληνα, αν το πρόσωπο του αιρετικού που παντρεύεται με το ορθόδοξο δεν υπόσχεται ότι θα ασπαστεί την ορθόδοξη πίστη. Και αν κάποιος παραβεί αυτόν τον κανόνα της αγίας συνόδου, να υπόκειται σε κανονικό « επιτίμιο [\[116\]](#)».

[Συνεχίζεται]

[109] <http://www.ethnos.gr/article.asp?catid=22768&subid=2&pubid=1702563>.

[110] Βλ. σχ. Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, *Δελτίο τύπου φυσικής κίνησης πληθυσμού* έτους 2012 : http://www.statistics.gr/portal/page/portal/ESYE/BUCKET/A1605/PressReleases/A1605_SPO03_DT_AN_00_2012_01_F_GR.pdf.

[111] Μπούμης Ι. Π., *Κανονικόν Δίκαιον*, Αθήνα 2002, σσ. 134-135.

[112] « Μη εξέστω ορθόδοξον άνδρα αιρετική συνάπτεσθαι γυναικί, μήτε μην αιρετικώ ανδρί γυναίκα ορθόδοξον συζεύγνυσθαι.» : Ακανθόπουλος Π., όπ. παρ. σσ. 160-161.

[113] « άλλ' εί και φανείη τι τοιοῦτον ὑπό τινος τῶν ἀπάντων γινόμενον, ἄκυρον ἠγεῖσθαι τὸν γάμον, καὶ τὸ ἄθεσμον διαλύεσθαι συνοικέσιον.» : όπ. παρ.

[114] « ου γαρ χρη τα άμικτα μιγνύναι, ουδέ τω προβάτω τον λύκον συμπλέκεσθαι, και τη του Χριστού μερίδι τον των αμαρτωλών κλήρον.» : όπ. παρ.

[115] « ...ει δε παραβή τις τα παρ ήμῶν ορισθέντα, αφοριζέσθω. Ει δε τινες, έτι εν τη απιστία τυγχάνοντες, και ούπω τη των ορθοδόξων εγκαταλεγέντες ποιόμνη, αλληλοις γάμω νομίμω ηρμόσθησαν, είτα ο μεν, το καλόν εκλεξάμενος, τω φωτί

της αληθείας προσέδραμεν, ο δε, υπό του της πλάνης κατεσχέθη δεσμού· μη προς τας θείας ακτίνας ατενίσαι ελόμενος, (ευδοκεί δε τω πιστώ η άπιστος συνοικείν, η το έμπαλιν, ο άπιστος τη πιστή), μη χωριζέσθωσαν, κατά τον θείον Απόστολον· ηγίασται γαρ ο άπιστος ανήρ εν τη γυναικί, και ηγίασται η άπιστος γυνή εν τω ανδρί....» : όπ. παρ.

[116] « Επειδή εν τισιν επαρχίαις συγκεχώρηται τοις αναγνώσταις, και ψάλταις, γαμείν, ώρισεν η αγία σύνοδος, μη εξείναί τινι αυτών ετερόδοξον γυνάικα λαμβάνειν. Τους δε ήδη εκ τοιούτου γάμου παιδοποιήσαντας, ει μεν έφθασαν βαπτίσαι τα εξ αυτών τεχθέντα παρά τοις αιρετικοίς, προσάγειν αυτά τη κοινωνία της καθολικής εκκλησίας· μη βαπτίσαντας δε, μη δύνασθαι έτι βαπτίζειν αυτά παρά τοις αιρετικοίς, μήτε μην συνάπτειν προς γάμον αιρετικώ, η Ιουδαίω, η Έλληνι, ει μη άρα επαγγέλλοιτο μετατίθεσθαι εις την ορθόδοξον πίστιν το συναπτόμενον πρόσωπον τω ορθοδόξω. Ει δε τις τούτον τον όρον παραβαίη της αγίας συνόδου, κανονικώ υποκείσθω επιτιμίω.» : όπ. παρ. σσ. 88-89.